

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Γεώργιος Βράνος

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης
Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Ούβε Μάτσκε
Αντιπρόεδρος
Δημήτριος Χανδράκης
Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Χρίστος Γαλλιαίος
Εύη Δελφινόπουλου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά (Εξάρχοντες) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου / **(Κορ. Α)** Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης / **(Tutti)** Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάμπας, Σ. Κακάμπουρας / **Β' Βιολιά (Κορ. Α)** Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου / **(Κορ. Β)** Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ / **(Tutti)** Μ. Τοπτσίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμαζι-δης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια / **Βιόλες (Κορ. Α)** Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σερά / **(Κορ. Β)** Α. Πορίχης, Α. Βόλτσι / **(Tutti)** Φ. Ποπικά, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης / **Βιολοντσέλα (Κορ. Α)** Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντιμόβ / **(Κορ. Β)** Λ. Μανώλα / **(Tutti)** Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς / **Κοντραμπάσα (Κορ. Α)** Χ. Χειμαριός / **(Κορ. Β)** Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης / **(Tutti)** Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης, / **Φλάουτα (Κορ. Α)** Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας / **(Κορ. Β)** Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή / **(Tutti)** Ν. Κουκής / **Όμποε (Κορ. Α)** Δ. Καλπαξίδης, Δ. Κίτσος / **(Κορ. Β)** Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου / **Κλαρινέτα (Κορ. Α)** Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης / **(Κορ. Β)** Α. Σταυρίδης / **(Tutti)** Β. Καρατζίβας / **Φαγκότα (Κορ. Α)** Γ. Πολίτης / **(Κορ. Β)** Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη / **(Tutti)** Μ. Ηλιοπούλου / **Κόρνα (Κορ. Α)** Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος / **(Κορ. Β)** Β. Βραδέλης, Π. Φειζός / **(Tutti)** Δ. Δεσποτόπουλος, / **Τρομπέτες (Κορ. Α)** Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκας / **(Κορ. Β)** Γ. Λασκαρίδης / **(Tutti)** Δ. Κουρατζίνος / **Τρομπόνια (Κορ. Α)** Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες / **(Κορ. Β)** Φ. Δράκος, Γ. Κόκορας / **(Tutti)** Ε. Μπαλτάς / **Τούμπα (Κορ. Β)** Π. Γεωργιάδης / **Τύμπανα (Κορ. Α)** Δ. Βίττης, Β. Αφανασίεβ / **Κρουστά (Κορ. Β)** Β. Χουζούρη / **(Tutti)** Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου / **Άρπα (Κορ. Α)** Κ. Γίμα / **Πιάνο (Κορ. Α)** Μ. Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ. Α. Χανδράκης, Βοηθός Εφόρου Λ. Μανώλα

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μ. Νιμπή (Γραμματεία), **Μ. Παπακωνσταντίνου** (Γραμματεία Καλλ. Διεύθυνσης - Εκπαιδευτικά Προγράμματα), **Φ. Χατζηαίμου** (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), **Ν. Κυριακού** (Προβολή & Επικοινωνία), **Θ. Καραμανίδου** (Μουσική Βιβλιοθήκη - Αρχείο), **Μ. Αδάμος**, **Ε. Τερζή** (Λογιστήριο), **Π. Γιάντσης**, **Γ. Νιμπή** (Φροντιστές), **Ε. Παράσχου**, **Γ. Κοκόλη** (Ταμείο)

Επιμέλεια εντύπου - Κείμενα: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: Fast Forward
Εκτύπωση: Visual Advertising

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών

Philippe Forget ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο Philippe Forget πραγματοποίησε το ντεμπούτο του στο πλαίσιο των σπουδών του με τον Philippe Cambreling και στη Βουδαπέστη με τον Wolfgang Hager. Στη συνέχεια συμμετείχε στις παραγωγές του James Conlon με την Όπερα της Βασιλίας για δύο σεζόν. Ως τακτικός κεκλημένος μάεστρος της Εθνικής Όπερας της Λυών, έχει διευθύνει την παγκόσμια πρεμιέρα του έργου *Terre et cendres* του Jerome Combier (2012, σε παραγωγή Yoshi Oida), καθώς και την Γαλλική πρεμιέρα του έργου *In the Penal Colony* (2008, σε παραγωγή Richard Brunel), ενώ έχει εμφανιστεί σε αίθουσες όπως Athenee Theatre, Rouen's Opera και Besancon's Opera-Theatre. Διευθύνει τακτικά συναυλίες της Εθνικής Λυρικής Ορχήστρας.

Το 2009 κλήθηκε να διευθύνει τον Don Giovanni του Μότσαρτ (σε παραγωγή Tim Carroll) στο Διεθνές Φεστιβάλ του Verbier. Λαμβάνοντας μέρος στο Amazonas Opera Festival διηύθυνε αρκετά προγράμματα στούντιο-όπερας, σε συνεργασία με το Ομοσπονδιακό Πανεπιστήμιο του Belem και το Teatro de Paz (Βραζιλία). Το 2012 διηύθυνε τη *Νυχτερίδα* του Γιόχαν Στράους (σε παραγωγή Benoit Benichou) για το Ανάτατο Εθνικό Ωδείο της Λυών. Ως συνθέτης και αρχιμουσικός, ο Philippe Forget δημιούργησε την «Awatsihu», μία παιδική όπερα με τη χορωδία Solistes de Lyon/Bernard Tétu. Συνέθεσε και τη μουσική και το λιμπρέτο και βραβεύτηκε από το Ίδρυμα Beaumarchais. Το 2011 διηύθυνε το Μπαλέτο της Εθνικής Όπερας του Μπορντώ στον *Μεσσία* του Χέντελ, σε χορογραφία του Mauricio Wainrot. Το 2012 η όπερα-δωματίου του *Μάκβεθ*, παρουσιάστηκε από την Compagnie de l'Oréga Théâtre και τους σολιστ της Εθνικής Ορχήστρας της Λυών.

Ο Philippe Forget υπηρέτησε την Καμεράτα της Βουργουνδίας ως αναπληρωτής μάεστρος, ενώ διορίστηκε μόνιμος προσκεκλημένος μάεστρος στην Περιφερειακή Ορχήστρα της Bayonne Cote Basque το 2008, όπου διηύθυνε πολλές συμφωνικές παραγωγές. Υπήρξε βοηθός των James Conlon, Kazushi Ono, Johannes Debus, Gerard Korsten και Stefano Montanari. Ο Philip Forget είναι θερμός υποστηρικτής της κλασικής, αλλά και της σύγχρονης γαλλικής μουσικής και συχνά διευθύνει έργα των M. Ravel, Cl. Debussy, F. Poulenc, D. Milhaud, G. Pierné, O. Greif, Ph. Fénelon, Ph. Hersant και V. D'Indy.

Η σταδιοδρομία του περιλαμβάνει επίσης συμμετοχές σε διάφορα φεστιβάλ, στη Γαλλία και το εξωτερικό, καθώς και εκπομπές σε ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς σε Λίβανο και Βραζιλία.

Μίλτος Μουμουλίδης ΚΛΑΡΙΝΕΤΟ

Στα πρώτα βήματα της καριέρας του ο Μίλτος Μουμουλίδης είχε την ευκαιρία να συνεργαστεί με μάεστρος όπως οι Bernstein, Abbado, Dorati, Bamert στη E.C.Y.O. Orchestra, με την οποία και περιόδευσε εκτενώς τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Ιαπωνία. Έχει λάβει δίπλωμα με υψηλή διάκριση στο Βέλγιο, από το Royal Conservatory της Αμβέρσας, στην τάξη του W. Boeykens και Μεταπτυχιακό Δίπλωμα στη Μουσική, στο Erasmus Hogeschool των Βρυξελλών. Από το 1987 - 1992 κατείχε τη θέση του σόλο κλαρινέτου στη West Vlaamse Orchestra της Μπριζ, του Βελγίου. Το 1990 έλαβε την πρώτη διεθνή του διάκριση ερμηνεύοντας το Τρίο "Homage to Chagall" του J. Dorfman με τον τσελίστα M. Drobinsky και τον συνθέτη στο πιάνο. Αυτή ήταν η πρώτη δημόσια εκτέλεση του έργου στο Παρίσι και ο Μίλτος Μουμουλίδης επευφημήθηκε από τους κριτικούς για τη μουσικότητά του, τον όμορφο ήχο και την εκκλητική τεχνική του. Αντίστοιχα έχει εμφανιστεί σε πολλαπλά ρεσιτάλ και σύνολα μουσικής δωματίου.

Έχει επίσης δημιουργήσει το δικό του σχήμα μουσικής δωματίου με το όνομα "Phoenix", το οποίο έλαβε το 1990 το πρώτο βραβείο για μουσική δωματίου στο Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικής Alex de Vries (Βέλγιο). Από το 1992, είναι το σόλο κλαρινέτο της New Chamber Orchestra της Κολονίας με την οποία έχει περιοδεύσει ανά τον κόσμο.

Ως σολίστας έχει συμπράξει με τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, υπό τη διεύθυνση των Μπαλτά, Καρτινού, Συμεωνίδη, Φιδετζή και στο εξωτερικό με τις Royal Flemish Opera Orchestra, Beethoven Academy, I Fiamminghi (Belgium), New Philharmonic of Cologne, Melbourne Soloists, St. Petersburg Chamber Orchestra και τη Royal Symphonic Band of the BelgianGuides. Η πρώτη του εμφάνιση με το 'Κοντσέρτο για Κλαρινέτο' του Μότσαρτ έγινε δεκτή με μεγάλη επιτυχία από το κοινό και τους κριτικούς, σε Γερμανία, Ολλανδία και Αυστραλία. Έχει διδάξει σε διεθνή σεμινάρια και master classes και έχει εμφανιστεί σε τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές στα WDR, ZDF, VARA, BRT, RAI, EPT και το NHK της Ιαπωνίας. Οι ηχογραφήσεις του περιλαμβάνουν: Mozart, Weber - Quintets, Mozart - Clarinet Concerto, Beethoven - Septet, Rossini - Variations, Glazunov - Oriental Reverie κ.α. Οι δικές του συνθέσεις για κλαρινέτο περιλαμβάνουν μουσική για Εβραϊκό θέατρο, με βάση την ιστορία του Tobias Schiff, καθώς και περισσότερες από εκατό διασκευές και ενορχηστρώσεις διαφόρων ειδών μουσικής από την κλασική μέχρι τη τζαζ.

Ο Μίλτος Μουμουλίδης είναι Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τζοακίνο Ροσσίνι:
Εισαγωγή από 'Semiramide' 13
Τζοακίνο Ροσσίνι /Κάρολ Κουρπίνσκι:
'Rossiniana' για κλαρινέτο και ορχήστρα (μετ. Μίλτος Μουμουλίδης) 20'

διάλειμμα

Εκτόρ Μπερλιόζ:
Εισαγωγή από 'Benvenuto Cellini' 11'
Εμμανουέλ Σαμπριέ:
Ποιμενική Σουίτα 19'

Έντονο... άρωμα Ροσσίνι έχει το πρώτο μέρος της σημερινής συναυλίας. Ο σπουδαίος Ιταλός μουσουργός που σόκαρε όλο τον κόσμο με την απόφασή του να σταματήσει να γράφει σκηνικά έργα σε ηλικία μόλις 38 ετών και πάνω στην ακμή της καριέρας του, πρόλαβε να αφήσει μία μεγάλη εργογραφία, που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων 39 όπερες. Μία από αυτές είναι η *Semiramide* που βασίζεται στην τραγωδία του Βολταίρου 'Σεμίραμις', και είναι η τελευταία ιταλική όπερα που έγραψε πριν φύγει για μόνιμη εγκατάσταση στο Παρίσι. Η συνθετική κληρονομιά του επονομαζόμενου "Ιταλού Μότσαρτ" εμπεριέχει ορισμένες από τις πλέον γνωστές και αγαπημένες μουσικές που γνώρισε ο κόσμος, αλλά και έναν πλούτο άγνωστων σχετικά διαμαντιών, μεταξεί των οποίων και έργα για κλαρινέτο. Αυτούς τους ανεξερεύνητους θησαυρούς του κλαρινέτου θα γνωρίσουμε με τη βοήθεια του Μίλτου Μουμουλίδη, που τους ανακάλυψε και τους επεξεργάστηκε στη *Rossiniana* του, έχοντας ως βάση το κοντσέρτο για κλαρινέτο ενός ακόμη μεγάλου θαυμαστή του Ιταλού συνθέτη, του Πολωνού Κάρολ Κουρπίνσκι.

Το δεύτερο μέρος έχει ένα χαρακτηριστικό γαλλικό άρωμα, χωρίς να λείπουν και οι αναφορές στην Ιταλία. Ο τρόπος ζωής του κορυφαίου αναγεννησιακού γλύπτη Μπενβενούτο Τσελίνι αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για τον Μπερλιόζ και η πρώτη ολοκληρωμένη του όπερα αναφέρεται στη ζωή του μεγάλου καλλιτέχνη, έχοντας ως πηγή τα διάσημα απομνημονεύματά του. Η περίφημη *Ποιμενική Σουίτα* του Εμμανουέλ Σαμπριέ μας αποκαλύπτει όλο τον μελωδικό πλούτο της γαλλικής μουσικής και την εξέλιξή της από το μπαρόκ ως το νεοκλασικισμό.

Νίκος Κυριακού

Gioachino Rossini (1792-1868)

Εισαγωγή από 'Σεμίραμις'

Η δίπρακτη όπερα *Semiramide* του Ροσσίνι είναι βασισμένη στην τραγωδία του Βολταίρου *Σεμίραμις*. Ο συνθέτης αναγεννά την εντυπωσιακή μπαρόκ παράδοση και δημιουργεί ένα σπάνιο λυρικό αριστούργημα, με απaráμιλλη δεξιοτεχνία. Ο μουσικολόγος Rodolfo Celletti έγραψε σχετικά: «Είναι η τελευταία όπερα από την μεγάλη μπαρόκ παράδοση, η πιο όμορφη, η πιο ευφάνταστη και πιθανόν η πλέον ολοκληρωμένη. Ανεπανάρθωτα όμως και η τελευταία». Στην *Εισαγωγή* που ο Ροσσίνι έγραψε αργότερα περιέλαβε όλο τον πλούτο των συναισθημάτων του έργου. Η στροφή του συνθέτη στην opera seria από το 1815 οφείλεται φυσικά στο διορισμό του στη θέση του μουσικού διευθυντή του Θεάτρου Σαν Κάρλο της Νάπολης, αλλά και σε δύο πρόσωπα που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη ζωή και την καριέρα του. Ο έρμωτάς του για την (μετέπειτα σύζυγό του) τραγουδίστρια Ιζαμπέλλα Κολμπράν τον ώθησε να γράψει τους σπουδαιότερους γυναικείους ρόλους του, έχοντας στο μυαλό του τη φωνή της με τα χαρακτηριστικά λεπτά ηχοχρώματα και τις διαποτισμένες με βαθύ συναίσθημα εμφανίσεις της. Αυτά τα στοιχεία έδωσε και στον πρωταγωνιστικό ρόλο της *Semiramide*. Το άλλο πρόσωπο ήταν ο 'άρχοντας της Νάπολης' ο μπρεσάοριος Ντομένικο Μπαρμπάο, ο οποίος ανοικοδόμησε με ίδιους πόρους το Θέατρο μετά την καταστροφική φωτιά του 1816 και συνεργάστηκε επιτυχημένα με τον Ροσσίνι στη θέση του διευθυντή, καταφέροντας οι δύο τους να ανοίξουν νέους δρόμους στην opera seria, με τις πρωτοπόρες ιδέες του καθένα στον τομέα του και να αναγάγουν έτσι την όπερα σε εκλεπτυσμένο θέαμα, από μια μάλλον λαϊκή ψυχαγωγία, όπως θεωρούταν ως τις αρχές του 19ου αιώνα.

Gioachino Rossini (1792-1868) /

Karol Kurpiński (1785-1857)

Rossiniana, παραφράσεις για κλαρινέτο και συμφωνική ορχήστρα (επεξεργασία και ενορχήστρωση Μίλτος Μουμουλίδης)

Ο Μίλτος Μουμουλίδης χρησιμοποίησε ως βάση για τη σύνθεση *Rossiniana* το κοντσέρτο για κλαρινέτο του Κουρπίνσκι, καθώς και στοιχεία από έργα του Ροσσίνι για κλαρινέτο, όπως η *Φαντασία για κλαρινέτο* και *πιανοφόρτε*. Ο Κουρπίνσκι, ως μεγάλος θαυμαστής του Ροσσίνι, χρησιμοποίησε κι αυτός άφθονα στοιχεία από τη γραφή του μεγάλου Ιταλού δημιουργού στο κοντσέρτο του κι έτσι δεν αποτελεί έκπληξη η τελική ονομασία του έργου. Σε αυτή την ενδιαφέρουσα πρώτη ύλη βέβαια, προστέθηκαν στοιχεία από έργα για κλαρινέτο και άλλων συνθετών, κοινό χαρακτηριστικό των οποίων είναι το ότι είναι σχετικά άγνωστα στο ευρύ κοινό. Σκοπός του συνθέτη είναι να προσδώσει σε αυτά μία φρέσκια πνοή και να τα κάνει ευρύτερα γνωστά. Τα τρία μέρη του έργου παίζονται σε μία κίνηση. Μεγάλο ενδιαφέρον έχει ο εκφραστικός διάλογος του σολίστα με την ορχήστρα, με τον πρώτο να ερμηνεύει άγνωστα θέματα του ρεπερτορίου του Ροσσίνι για κλαρινέτο και την ορχήστρα να 'απαντά' με γνωστές και αγαπημένες μελωδίες του "Κόκνου του Πεζάρου". Το έργο στο σύνολό του αποτελεί ένα πρωτότυπο μωσαϊκό μελωδιών και ένα δροσιστικό μελωδικό μπουκέτο.

Hector Berlioz (1803-1869)

Εισαγωγή από την όπερα 'Benvenuto Cellini'

Η όπερα *Benvenuto Cellini* είναι η πρώτη ολοκληρωμένη του Μπερλιόζ και είναι εμπνευσμένη από τα διάσημα απομνημονεύματα του κορυφαίου Ιταλού γλύπτη, ζωγράφου και μουσι-

κού (μεταξύ άλλων). Ο Τσελίνι υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της Ιταλικής Αναγέννησης και έζησε τη ζωή του ιδιαίτερα έντονα απολαμβάνοντας όσα περισσότερα μπορούσε, κάτι που συγκίνησε ιδιαίτερα τον Μπερλιόζ, ο οποίος ταυτίστηκε με αυτόν τον τρόπο ζωής. Η όπερά του περιγράφει γλαφυρά τις περιπέτειες του μεγάλου καλλιτέχνη, χωρίς πάντως να παραμένει πιστή στα απομνημονεύματά του, αλλά, καλλιτεχνική αδεία, αρκετά δραματοποιημένες, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις αφηγείται εντελώς φανταστικά περιστατικά. Η *Εισαγωγή* της όπερας είναι ένα μίνι-δράμα, που ξεκινά ορμητικά με πνευματώδεις φανφάρες και συνεχίζει με λυρισμό και λαμπρότητα, περιγράφοντας γλαφυρά την προσωπικότητα του Φλωρεντιανού ήρωα και την παθιασμένη αγάπη του για την αρραβωνιαστικιά του Τερέζα. Σε αντίθεση με την όπερα που δεν έτυχε ευνοϊκής υποδοχής, η *Εισαγωγή* της ενθουσίασε εξαρχής και έγινε γρήγορα κορυφαία επιλογή στις ευρωπαϊκές αίθουσες συναυλιών. Αποτελεί σίγουρα παραδοξότητα το γεγονός πως ενώ ο Μπερλιόζ είχε δηλώσει πολλακώς την απέχθειά του για την ιταλική μουσική, μερικά από τα πλέον σημαντικά έργα του είναι εμπνευσμένα από την δεκαεπταήμενη παραμυθία του στην Ιταλία (*Ρωμαιοί και Ιουλιέτα*, *Ο Χάρολντ στην Ιταλία*, *Μπενβενούτο Τσελίνι*) και ενσωματώνουν πλούσια στοιχεία της ιταλικής κουλτούρας.

Emmanuel Chabrier (1841-1894)

Ποιμενική Σουίτα

I. Idylle II. Danse Villageoise III. Sous Bois IV. Scherzo-Valse

Η *Ποιμενική Σουίτα* του Σαμπριέ αποτελεί ένα κολάζ από τέσσερις προγενέστερες συνθέσεις του για πιάνο, που τις ενορχήστρωσε και τις ένωσε, χωρίς να αλλοιώσει το χαρακτήρα τους. Ο Σαμπριέ ξεχώρισε τέσσερα από τα δέκα συνολικά κομμάτια για πιάνο που είχε γράψει με την ονομασία 'Pièces pittoresques', τα οποία ήταν αφιερωμένα σε δέκα γυναικείες της ζωής του. Πρόκειται για υπέροχα κομμάτια, που παρόλη την απλότητά τους δημιούργησαν μεγάλο ενθουσιασμό και επηρέασαν μία ολόκληρη γενιά Γάλλων δημιουργών. Επώθησε πως είναι τόσο σημαντικές για τη γαλλική μουσική, όσο τα *Πρελούδια* του Ντεμπισί και πως αποτελούν μία γέφυρα που καταφέρνει να ενώσει τη γαλλική μουσική δημιουργία της εποχής των μεγάλων εκπροσώπων του μπαρόκ François Couperin και Jean-Philippe Rameau, με αυτή των νεοκλασικιστών των τελών του 19ου αιώνα και κυρίως την περίφημη 'Ομάδα των 6 Συνθετών' (Πουλένκ, Ορίκ, Χόνεγκερ, Ντιρέ, Μιγιώ, Ταγιεφέρ), η οποία άλλωστε αγωνίστηκε γι' αυτό το σκοπό αναβιώνοντας και τη χρήση του τσέμπαλου. Το μελωδικό *Ειδύλλιο* είναι ένα φρέσκο κομμάτι, αφιερωμένο στην Jeanne Monvoisin. Ξεκινά με μία γοητευτική αφέλεια και εξελίσσεται αποστασιοποιημένα, προφανώς παραπέμποντας στο χαρακτήρα της αποδέκτριας της αφιέρωσης, στην οποία καταλήγει με ένα φίλι της αγάπης. Ο θορυβώδης *Χωριάτικος Χορός* είναι αφιερωμένος στην Yvonne de Montesquiou με αποτέλεσμα μία σύνθεση που παραπέμνει προφανώς σε παραδοσιακούς χορούς της γαλλικής υπαίθρου. Το κομμάτι αναδεικνύει όλα τα ρουστικά στοιχεία της γραφής του Σαμπριέ και τα φέρνει σε μία ενδιαφέρουσα αντίθεση με τις επιρροές του από τις σονάτες του Μπετόβεν. Το γοητευτικό *Κάτω Από Τα Δέντρα* είναι αφιερωμένο στη Marie de la Guèronnière και πρόκειται για μία λιτή σύνθεση, που "παίζει" συνεχώς με την αίσθηση της κίνησης. Το εύθυμο *Σκέρτσο-Βαλς* είναι αφιερωμένο στη Mina de Gabciaκ είναι ένα σπινθηροβόλο κομμάτι με ρυθμό και χάρη.

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

με την υποστήριξη

18
ΜΑΡΤΙΟΥ
'16

// 20.30
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Philippe Forget

ΚΛΑΡΙΝΕΤΟ

Μίλτος Μουμουλίδης

ΕΡΓΑ
ΡΟΣΙΝΙ,
ΚΟΥΡΠΙΝΣΚΙ,
ΜΠΕΡΛΙΟΖ,
ΣΑΜΠΡΙΕ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τζοακίνο Ροσίνι: Εισαγωγή από 'Semiramide'

Τζοακίνο Ροσίνι /Κάρολ Κουρπίνσκι:
'Rossiniana' για κλαρινέτο και ορχήστρα
(μετ. Μίλτος Μουμουλίδης)

Εκτόρ Μπερλιόζ:

Εισαγωγή από 'Benvenuto Cellini'

Εμμανυέλ Σαμπριέ: Ποιμενική Σουίτα

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ 15€ 10€ 5€

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ., ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΤΗΛ. 2310 236990

και από το www.tssο.gr

Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-19:00 την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον **Θανάση Γωγάδη**,
από τον 9,58 fm και το Γ' Πρόγραμμα

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

